

Истината

"Истината ще ви направи свободни."

(Иоан 8:32.)

Пилат зададе въпрос на Христос: "Що е Истина?" Ето един дълбок философски въпрос. Лесно е да се зададе този въпрос, но мъчно е да се отговори. Истината сама по себе си е нещо конкретно, реално, неизменно. Тя е вечна светлина, вечна мъдрост, вечна любов, вечна правда, вечен живот. Това определение пък само изисква да установим по-конкретно какво нещо е Истината. Ще се спра на мисълта: "Истината дава свобода." Свободата е стремеж на човешкия ум, сърце, душа, дух; свободата е живот, а животът е предназначен да търсим Истината и да я търсим не както Толстой разправя в своята книга "Моето обръщане." Там той говори за един свой син, който ясно характеризира неговото душевно състояние преди обръщането му. Ще предам вкратце неговия разказ: "Намирам се, казва Толстой, насън легнал на легло, нито ми е много удобно, нито пък ми е приятно; мърдам се да видя какво е това легло, от какво е направено и от желязо или от дърво. По едно време забелязвам, че пръчките на леглото откъм главата и краката ми започват една по една да падат; най-после остана под кръста ми само една пръчка. В това време един глас извиква: Не се мърдай повече, ни с главата, ни с краката! Пази равновесие! Виждам под себе си един голям стълб и бездънна пропаст." Казвам: Има такива философи, които лежат на гърба си, изследват Божествения свят, но само една пръчка остава под кръста им и Господ им казва: "Пази равновесие!" Та и вие щом изговорите думата "равновесие", катастрофата е избегната. Когато изследвате Истината, вие трябва да стоите изправени на краката си, да не лежите на гърба си. Само умрелите лежат на гърба си. Аз взимам думата "умрял" в преносен смисъл и ограничен човек, който не мисли. Вие трябва да бъдете обърнати към изток, та като се зададе Христос, да Го посрещнете. Мнозина постъпват като Толстой, но Христос им казва: "Равновесие!"

"Истината ще ви направи свободни." Истината е реална, тя е същинският живот. Да не мислите, че Истината е нещо въображаемо. Не, тя е свят, който има своята красота, своите краски, тонове, музика и свят, който е съществувал и ще съществува винаги. Христос казва: "Който разбира от свят, тия закони и сили, той ще бъде свободен." На друго място казва: "Аз затова се родих и да свидетелствам за Истината." Тогава Пилат Го попитал: "Що е Истина?" Съвременните хора имат странни понятия за Господа. Господ и това е Истината. Когато вие се чувствувате радостни, весели и започвате да пеете, ето че Истината и живият Господ и е във вас. Помислите добро, направите добро дело и Господ е във вас. Истината е движение, подтик. И когато Христос казва: "Аз съм Пътят", Той подразбира, че човек трябва да се движи, да не стои на едно място като вързано животно. В този свят нещата са строго математически определени, няма нещо непредвидено, случайно. Вашият живот, вашите страдания, мъки, изтезания и всичко това е предвидено. Тези неща са плюс и минус. В Истината влизат четирите математически действия: събиране, изваждане, умножение и деление. Който има много, той събира; който има малко, и той събира, само че събирането в двата случая е различно. За пример имате две хиляди лева, но или с минус, или с плюс. Значи имате или да давате, или да взимате. Ако кажете: Аз имам две хиляди години и сложите минус, това подразбира, че в миналото сте живели две хиляди години порочен живот. Ако кажете: Две хиляди

години плюс и това подразбира, че сте живели отличен живот; следователно вие сте наистина богат човек.

Христос казва: "Истината ще ви направи свободни." Свободата е необходимост както за мъжа, така и за жената. Върху Истината почива целият обществен строй. Всеки се стреми към свобода. Действително всеки има право да живее свободно, но тази свобода ще му се даде дотолкова, доколкото той може да използва богатата на Истината. Страданията са необходими за всеки народ, както са необходими за отделната личност. Мъченията и изтезанията са наши изобретения. Мъжът взима заплата, да кажем, 50 лева, които едва стигат за месеца. Жената казва: Великден иде! Няма пари за козунаци, захарта и яйцата са скъпи; няма за обувки, за шапка. Само за шапка трябва 50 и 70 лева. Защо да нямаме сега 150 и 200 лева? Казвам: За да има мир, оставете козунаците за догодина. Не е само един Великден на тоя свят. и Не, сега! и Ама Господ е отпуснал само 50 лева; задоволете се само с това, което имате, не разваляйте Великдена! В това отношение жената трябва да даде свобода на мъжа и мъжът и на жената. Долу козунаците! Ето това е свободата! Това е Истината! И затуй Писанието казва: "Бъдете на всичко благодарни." Не мислете, че Бог не ви е дал богатство. Всинца сте богати, но трябва да издирите това богатство.

В схващането на Божествените наредби вие трябва да имате вътрешна свобода, да не бъдете превзети. Истината е независима от вашите и от моите схващания: дали мислите по един, или друг начин, дали се приближавате, или отдалечавате от нея, вие няма да измените нейните отношения. В този свят, който е разумно създаден, тя винаги съществува, каквато си е. Виделината, която имаме, произтича от светлината на Истината. Любовта идва отгоре, от Истината. И когато Истината завладее света, тя ще ви направи свободни. Любовта всякога има стремеж към Истината: каквото е красотата по отношение на човека, такова нещо представлява Истината по отношение на Божествения свят. Тя е едното лице на тоя свят, който е свят на хармония, на красота. И когато питате защо сте нещастни, Истината отговаря: "Вие сте нещастни, защото сте невежи, защото престъпвате Божия закон." Едно време във Варна гагаузите се влюбваха в българите, искаха да се женят за тях. Те намираха, че гърците били пияници, а българите приличали на хубави и кротки магаренца. Не, това не е разбиране на Истината. Истината е наука за взаимните разумни отношения между хората. Докато човек не доведе своя ум, своето сърце и своята воля в равновесие, в съгласие с Истината, той не може да бъде свободен. Щом постигне това, той ще влезе във връзка с Божествения свят.

Мнозина питат: Не може ли без страдания? и Може. и И без мъки, без изтезания? и Може, как не! Но страданията са необходими за еволюцията на човека. Човек иска да изучи света, затова непременно трябва да страда. Земята е място на страдания. Казвате: Отгде да знаем? Защо, преди да слезете, не сте питали разумните същества какво представлява земята? Едно време едно малко ангелче, което слушало много да се приказва за хората, рекло на един голям ангел: Много ми се иска да видя хората. Я ме заведи на земята да ги видя! Ангелът го свалил на земята. Тогава ангелчето рекло: Аз исках да ме заведеш при човеците, а ти ме заведе в пъкъла. и Пъкълът, това са хората на земята и отговорил големият ангел. Под думата "пъкло" у нас разбират кипене, бълбене отдолу, хващане за гушата, биене брат с брата, че един взел повече от наследството на бащата, а другият и по-малко. Днес всички казват: Равенство трябва! Питам: Какво лошо има в това, че някой взел повече? Единият брат е по-голям, нека вземе повече.

И тъй, хората на земята имат точно такива отношения, каквито Бог е поставил и за които свидетелстват Неговите закони. Ако ги прилагате според Истината, техният резултат ще бъде свободата. Който иска да изучи Истината, той трябва да изучи качеството на свободата. Ако ме попитате какво нещо е всъщност музиката, аз не мога да определя, но какво ражда музиката сама по себе си, мога да определя. Тя е хармония, отношение между тоновете. Седнете пред едно пиано, или пред какъв да е инструмент и свирете и ще видите що е музика. За проява на музиката са необходими три неща: първо, идея в нашия ум за някоя песен; второ, инструмент; и трето, артист. Значи изисква се музикална способност в ума, чувствително ухо и най-после артист, който да свири. Ако ме попитате какво нещо е учител, мога да ви кажа само, какво произвежда учителят. Учителят дава знания. Научите ли що е знание, ще бъдете близо при учителя. Питате що е добродетел? По-добре питайте какво тя ражда. Преди да се впуснете да изучавате същината на нещата, изучете техните резултати.